

Den kongelige Porcelainsfabriks Ekstra-Salg

2. Port - 6 Amagertorv 6 - Stue & 1. Sal.

Hvidt Porcelain
19.-21. Oktbr. incl.

den 1.-21. Oktbr. Kl. 11-4.

Hvidt Porcelain
19.-21. Oktbr. incl.

Kunstporcelain
Vaser & Figurer
Stentøj (Eksperimenter
fra 10 Aar).

Stue-
etage

Musselmalet & blaa-
blomstret Porcelain

1. Etage

Dekorerede, musselmalede & blaablomstr. Spisestel i Udstillingssalen for Servicer 1. Etage.

Tiden var imidlertid for fremryk-
ket til, at Sagen kunde føres videre
i den overordentlige Rigsdagssam-
ling.

Fra Rigsdagen.

Inden den overordentlige Rigs-
dagssamling afsluttede sin Virk-
somhed, vedtoges paa Samlingens
sidste Dag blandt andre Krigslove
en Lov om *Hjælp til arbejdsløse*.
Ifølge denne vil ogsaa en Enke,
der nyder Underholdningsbidrag
til sine Børn efter Enkeloven, naar
særlige Forhold taler derfor, kunne
faa Understøttelse af Hjælpekas-
sen i Henhold til nærværende Lov,
hvilket ellers ikke vilde kunne ske
ifølge Enkelovens Par. 1, sidste
Stykke.

Er „Kvindens Krigstje- neste“ inde paa det rette Spor?

Vi er anmodet om at optage føl-
gende:

Tidens Alvor, der paa saa man-
ge Maader har rystet op i For-
holdene og ligesom bragt os til at
staa stille og overveje, har i første
Række vist den store Hiælpsom-

hed, der besjæler alle. Nu maa det
vist siges, at den velstillede Del af
Københavns og Landets Befolk-
ning, altid er saare villige til at
yde deres Hjælp, naar den paakal-
des, men denne Gang er det lige-
som Folk føler Trang til *personlig*
Ydelse — de synes ikke mere, det
er nok at lukke Pungen op. Det
kan synes saa overmaade smukt,
men ser vi rigtig efter, og navn-
lig alvorligt tænker paa, hvad der
skal opnaas, er jeg bange for, at
den gamle Metode var bedre.

Jeg tænker særlig paa alle de
elskværdige Damer, der for Ti-
den ofrer flere Timer daglig paa
at sy Skjorter, de gør det sikkert
i den bedste Mening, men — det
er jo ikke Arbejdskraft, vi mang-
ler, kun Skjorter, Strømper, Under-
tøj og en hel Del andet, som de
Mennesker, der er vant til at sy og
forarbejde disse Ting, sikkert ogsaa
nu kan gøre hurtigere og bedre
— al Ære og Respekt for Damer-
nes gode Vilje. Det er jo lidt om-
vendt, at samtidig med, at Hun-
dreder og atter Hundreder af unge
Syersker og Ekspeditricer, Kontor-
damer o. s. v. opsiges og staaar ar-
bejdsløse, saa sætter en hel Skare
af Damer, der ellers ikke plejer at
bestille noget — ja, jeg mener alt-
saa i denne Forstand — sig til at
slide som betalte Syersker.

Var det ikke bedre at bruge den

gamle Metode: lukke Pungen op.
For et Par Aar siden viste det sig,
at Danske Kvinders Forsvarsfor-
ening paa forholdsvis meget kort
Tid indsamlede henvend en halv
Million til Hjælp til vort Forsvar,
hvad om de gjorde det igen, denne
Gang til vort levende Forsvar. Der
kunde da komme System i Skjor-
tesyningen, Strømpestrikningen og
det altsammen, en Mængde smaa
danske Industrier, der nu ligger
stille, kunde faa Arbejde, mange
af de afskedigede Syersker kunde
atter faa Arbejde, Pengene vilde
cirkulere og bringe den Glæde og
Nytte, det nu en Gang er Penges
Lod at bringe, samtidig med, at
vore Soldater fik det Undertøj, de
behøvede. Og dernæst kunde der
oprettes Vadskerier, Lappestuer og
Strømpestoppeværksteder, thi det
er vel ikke Meningen, at Soldaten
skal have ny Skjorte, hver Gang
han skal skifte — hvor godt jeg
end under ham, turde det dog
maaske være for flot, og Soldatens
Stopning og Lapning, tror jeg ikke
rigtig paa, i hvert Fald var der
Arbejde for mange af de nu ar-
bejdsløse unge Kvinder, der sikkert
hellere tog det og blev i deres
Hjem, end som nu at blive sendt
ud paa Landet og spise Naadsens-
brød. Thi det maa vi vel huske:
for Mennesker, der er vant til at
leve af deres Arbejde, er det ikke